

nering skal betale den størst mulige del af sin indtægt til kreditorerne. I de tilfælde, hvor skyldnerens økonomiske forhold også ved afslutningen af gældssanerings sagen er uafklarede, idet skyldneren fortsat befinder sig i en økonomisk overgangsperiode, kan det dog være vanskeligt at varetage dette hensyn, når der skal fastlægges et budget for skyldneren.

Fastlægges budgettet ud fra forholdene på det tidspunkt, hvor skyldneren f.eks. er arbejdsløs og har høje boligudgifter, vil dette kunne svække kreditorernes tillid til gældssanerings systemet, idet det formentlig ofte vil føre til, at skyldnerens gæld helt bortsaneres. Dette vil endvidere kunne give anledning til misbrug af gældssaneringsinstituttet, idet det vil kunne motivere en skyldner til med henblik på fuldstændig bortsanering af gælden ikke i tilstrækkeligt omfang at søge at erhverve indkomst i tiden frem til det tidspunkt, hvor kendelsen om gældssanering afsiges.

Konkursrådet har på denne baggrund overvejet, om et særligt regelsæt for erhvervsdrivende på dette punkt kan udformes mere ubundet af reglerne om gældssanering uden for konkurs.

En mulig løsning kunne være at etablere et bagudrettet system, dvs. et fundamentalt helt nyt gældssaneringsinstitut, hvor skifteretten først ved udløbet af afdragsperioden tager stilling til, om skyldneren kan meddeles gældssanering, idet det ved udløbet af afdragsperioden vurderes, om skyldneren i den mellemliggende periode har foretaget en tilstrækkelig opsparring til fordel for sine kreditorer.

Konkursrådet finder imidlertid det nugældende fremadrettede system velbegrundet, og udgangspunktet bør derfor fortsat være, at kendelse om gældssanering afsiges i forbindelse med konkursboets afslutning. Hensynet til, at skyldneren i rimelig forlængelse af konkursbehandlingen får en (endelig) afklaring af, om der kan meddeles gældssanering, taler efter rådets opfattelse afgørende for at bevare det nuværende fremadrettede system. Herudover taler også administrative og omkostningsmæssige hensyn for at begrænse skifterettens og medhjælperens aktive medvirken og inddragelse i afdragsperioden, idet en yderligere inddragelse af skifteretten og medhjælperen gennem en længere periode vil have væsentlige administrative og omkostningsmæssige konsekvenser for statskassen.

En konsekvens af at fastholde et fremadrettet system vil imidlertid være, at budgettet for en skyldner, som på det tidspunkt, hvor gældssaneringskendelsen afsiges, fortsat er uden fast arbejde eller stabil indtægt (uafklarede indtægtsforhold) eller permanente boligforhold (uafklarede udgiftsforhold), må fastsættes på

baggrund af de foreliggende forhold og således på baggrund af f.eks. skyldnerens arbejdsløshedsunderstøttelse eller en mere uvis indtægt fra en (ny) erhvervs virksomhed.

Tages der udgangspunkt i skyldnerens aktuelle indtægtsforhold som f.eks. arbejdsløshedsunderstøttelse, vil det formentlig føre til, at der i videre omfang vil blive givet gældssanering, uden at skyldneren kan tilbyde nogen (yderligere) betaling til sine kreditorer, hvorfor den del af skyldnerens gæld, der ikke blev dækket i konkursen, helt bortsaneres. Dette vil efter Konkursrådets opfattelse kunne virke urimeligt over for kreditorerne i tilfælde, hvor skyldneren på afgørelsestidspunktet netop befinder sig i en økonomisk »overgangsperiode«, og hvor det senere viser sig, at skyldneren i den (forventede) afdragsperiode opbevarer indtægter, som ville have medført betaling til kreditorerne. Udformes reglerne på denne måde, vil det også indebære en risiko for, at skyldneren indretter sine forhold med henblik på at have en lav eller ingen indkomst på afgørelsestidspunktet med henblik på at undgå at skulle betale noget til kreditorerne.

Det er Konkursrådets opfattelse, at udformningen af et særligt regelsæt om gældssanering for erhvervsdrivende så vidt muligt bør sikre, at sådanne tilfælde undgås. Rådet foreslår derfor, at det fremadrettede system justeres, således at der bliver mulighed for at genoptage gældssanerings sagen med henblik på *en opjustering af betalingsvilkårene*, hvis der indtræder væsentlige budgetforbedringer for skyldneren i en vis periode, efter at kendelsen om gældssanering er afsagt. En sådan genoptagelses adgang vil indebære en nydannelse i forhold til gældende ret, jf. konkurslovens § 228, stk. 1, og ovenfor i pkt. 4.9.1, fordi reglen giver mulighed for at forhøje dividenden.

Der henvises til betænkningen side 390 ff.

4.10.3.2.3. Nærmere om genoptagelse af en sag om gældssanering i forbindelse med konkurs

Konkursrådet anfører, at adgangen til at genoptage en sag med henblik på en opjustering af dividenden bør begrænses til de tilfælde, hvor skyldneren på det tidspunkt, hvor kendelsen om gældssanering afsiges, har uafklarede økonomiske forhold. Baggrunden herfor er, at reglen alene har til hensigt at sikre, at skyldnere, hvis økonomiske forhold er uafklarede på kendelsestidspunktet, kan meddeles gældssanering på de lempeligere betingelser. Hertil kommer hensynet til så vidt muligt at begrænse omfanget af genoptagelsessa ger.

Det foreslås, at skifteretten i en i gældssaneringskendelsen fastsat nærmere periode (den normale af-